

Protokoll fört vid
diskussionsmöte i Folk-
högskolans stora sal
tisdagen den 3 november 1914

Vid mötet fungerade som ordförande Rektor Bolin
vilken inledde mötet med att tala om diskussioner-
nas nytta och betydelse för eleverna.

§ 1.

Till sekreterare för aftonens diskussionsmöte valdes
för övre avdelningen Sven Nilsson och för nedre
avdelningen Rudolf Håkansson.

§ 2.

Till ordförande för nästa diskussionsmöte valdes
Gustav Andersson och till sekreterare för övre av-
delningen Per Jönsson Håstad och för nedre
avdelningen Edvin Andersson.

§ 3.

Uppstogs Kandidat Odhners fråga: "om diskussionens
nytta och huru den bör föras", till diskussion.
Han framhöll, att förmågan att offentligt kunna
yttra sig har stor betydelse i det allmänna livet,
i vilket man nu för tiden alltid kommer med
på ett eller annat sätt. På kommunalstämmorna
kunna komma fram förslag som vi anse för
felaktiga, och då är det bra att kunna uppträda
och tala emot dessa. Vi skola emellertid inte anse
diskussionsmöten endast vara till övning, utan
man kan där få utveckla och utbyta våra tankar
och åsikter och således tjäna att upplysa oss. Vi
skola alltid lyssna på motståndarna och bemöta dem
med aktning samt icke göra några personliga anfall.

Man får icke under en diskussion enbart fasthålla vid en förutfattad mening, om man under diskussionens lopp kommit underfund med att man haft orätt i en del saker och ting, utan då öppet erkänna det samma. Inledaren bör hava satt sig in i ämnet och använda de källor han kan samt säga sin mening så klart och tydligt som möjligt. Han bör helst ej ha fullständigt skrivit sin inledning utan han kan hava en del punkter uppskrivna, samt dessutom ha klart för sig, hur han skall börja och sluta. Han bör också kunna sluta sitt anförande så, att åhörarna få klart för sig, att han slutat just nu. Han bör vara snarfyndig, så att han är beredd att genast bemöta, om, såsom det händer i engelska parlamentet medlemmarna avbryta talaren med en mängd ^{infraser}. Här finnes många ämnen, som kunna passa att diskutera om, såsom fackämnen, allmänna ämnen, kanske även någon gång ett politiskt ämne.

I den därpå följande diskussionen ytttrade sig ordföranden Rektor Bolin först. Han trodde det inte var inledarens mening, att man blott skulle tänka på de svaga punkterna i inledarens tal. När man diskuterar en fråga, får en som är utsatt för motstånd inte taga anstöt, om han blir motsagd. En som är uppe och talar skall undvika att komma med det samma, som någon har sagt förut. Gent emot inledaren var han av den åsikten, att det inte är bra, att avbryta någon, när han talar, som de göra i engelska parlamentet.

Olle Svensson: ansåg att man bör föredraga frågor som förekomma i allmänna livet och inte som i fjöl, då man bara hade fackämnen.

Gustav Andersson: framhöll att det beror mycket på ämnet, om man skall kunna yttra sig bra.

Kandidat Odhner ansåg, att en god inledning gör diskussionen lättare och instämde med Otto Svensson, att man gärna kunde diskutera mera allmänna frågor.

Gustav Andersson instämde med Kandidat Odhner, att om ett ämne är bra inlett så går det mycket bättre att diskutera det.

Otto Svensson menade att det finnes så många lätta frågor i jordbruksämnen, som man kunde diskutera.

Rektor Bolin medgav att dagens ämne mera var en lektion varför det ej var så underligt om någon diskussion ej kom i gång. Han ansåg också att inledningen kan bli så fullständig att det inte blir så mycket för de närvarande att säga. Det vore därför bättre om inledningen blott berörde vissa huvudpunkter. Politiska ämnen böra änte vara uteslagna, om man inte låter förläda sig till överdrifter.

Mötet beslöt att diskussionen skulle utgöra svar på frågan.

Härefter föreslog rektor Bolin, att man skulle bordlägga den återstående frågan, vilket också mötet beslöt.

Justerat:
Gustaf Andersson

Ernst Svensson

enligt uppdrag

Rudolf Håkansson b. sek.

Otto Svensson